

Vrijdag, 10 Mei 1940

Goedemorgen lief dagboek,

Het is nog heel vroeg, maar ik was gisteren zo vroeg in slaap gevallen, dat ik nu al weer wakker ben.

Vandaag heb ik 2 toetsen, een Nederlands en een geschiedenis toets.

Ik heb zo goed mogelijk geleerd, want voor die twee vakken sta ik onvoldoende.

Oh de bel gaat, hihi, even openmaken...

Het was mijn oom,... hij was nogal gespannen en stormde meteen naar binnen.

Hij rende naar mijn ouders kamer, en toen zei hij, wat niemand ooit had durven denken,

“We zijn in oorlog!”.

Even later kwamen mijn nichtjes, neefjes en tante ook naar binnen gerend.

Het is nu een paar uur later, Duitse vliegtuigen vliegen over, overal racen legerauto's langs, er is nog geen uur voorbij gegaan dat ik geen Duitse militair zag.

Er klinken allerlei geluiden die we nog nooit gehoord hebben.

Ik wil geen oorlog, nu niet, nooit niet...

Ik zit met mijn neefje op zolder, hij is aan het lezen in zijn nieuwste boek, ik schrijf in jou.

Onze vaders zijn zo boos, maar onze moeders houden ze tegen om zich te verzetten, ze willen onze familie bij elkaar houden.

Een ding is zeker, mijn ouders zullen niet gaan meewerken met de Duitsers.

Maar, wat als de Duitsers dat van ons eisen, en als we het dan nog niet doen, wat dan? Zullen ze ons vermoorden?...

Ik ben zo bang, ik wordt er zelfs ziek van.